

дователно, законъ сжшности е швжрдѣ полезенъ и шрѣба всѣки единъ образованъ человекъ да го знае и варди добрѣ.

II Значеніе и полза закона противорѣчія.

§. 18.

Спорядъ законъ сжшности, разумъ-тъ полага че едно нѣщо е *сжщо шо*; а такива положенія, или сжщи нѣща, могатъ да бѣдѣтъ толкова, колко-то предмети мы можемъ да сознаемъ и упознаемъ, що иматъ една постоянна продължителность. — Защото же предмети-тъ сж много, и защото всѣки единъ отъ тѣхъ, като *сжщи*, *шой*, трѣба да се различава отъ други-тъ: за това всички-тъ оніе, като се разглѣдѣтъ въ взаимно-то нихно отношеніе — единъ къмъ други, не могатъ да бѣдѣтъ *сжщи-шѣ*. Оній предметъ слѣдователно, когото мы смы узнали че не е *сжщи онъ* въ отношеніе къмъ — единъ други, когото смы узнали за *сжщы*, заключава въ себе си едно *противорѣчіе* и ны привожда къмъ понятіе-то на законъ-шѣ *противорѣчія*. Законъ противорѣчія сирѣчь *подбужда разумъ-шѣ да отрицава всичко оново, кое-шо, спорядъ законъ сжшности, е положено кашо сжщо*. Тойзи законъ е также твѣрдѣ нуженъ и полезенъ, и трѣба всѣки единъ да го знае добрѣ, за да може да отличава истинно-то отъ лѣжовно-то; право-то отъ криво-то, полезно-то отъ вредно-то: да може сирѣчь *разумно да мисли и да дѣйствова*. А за да може нѣкой да сознае скоро и лесно ако едно нѣщо е *шо* или *не шо*, трѣба да има единъ остръ умъ и да е въ состояніе да прониква отъ далечъ въ истинна-тъ ползъ на едно нѣщо.

Забѣлка 11) За нѣ голѣмо доказателство, че